

Sygn. akt IIIC /12

ODP

POSTANOWIENIE

Dnia 28.09.2015 roku

**Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie, Wydział III Cywilny
w składzie następującym:**

Przewodniczący: SSO Konrad G

po rozpoznaniu w dniu 28.09. 2015 r. w Warszawie

sprawy z powództwa Piotra

przeciwko Monice

o rozwód

**w przedmiocie wniosku pełnomocnika pozwanej o wstrzymanie
wykonania zaskarżonego postanowienia z dnia 16 września 2015r.**

postanawia:

oddalić wniosek

na oryginał w miejsce podpisu
za zgodność stwierdzam
Sekretarz Sąd:

16

POSTANOWIENIE

Dnia 16 września 2015 roku

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie, Wydział III Cywilny
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Konrad

Ławnicy: Zenona Wanda

Protokolant: starszy sekretarz sądowy

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2015 roku w Warszawie

sprawy z powództwa Piotra

przeciwko Monice

o rozwód

wniosków:

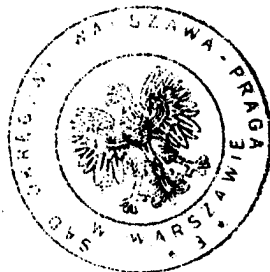
- 1) Pozwanej o zmianę zabezpieczenia kontaktów poprzez ograniczenie powodowi kontaktów z małoletnią córką do porozumiewania się telefonicznie i drogą elektroniczną
- 2) Powoda o zmianę zabezpieczenia poprzez ustalenie miejsca zamieszkania małoletniej córki stron przy ojcu
- 3) Powoda o ustanowienie nadzoru kuratora sądowego nad sprawowaniem władzy rodzicielskiej przez strony niniejszego postępowania oraz nadzór kuratora nad każdorazowym wydawaniem dziecka ojcu
- 4) Powoda o zagrożenie pozwanej nakazem zapłaty na rzecz powoda kwoty 3000 zł. za każdorazowe naruszenie zasad kontaktów powoda z córką

postanawia:

1. oddalić wniosek pozwanej;
2. na czas trwania postępowania o rozwód, w trybie zabezpieczenia ustalić iż każdorazowym miejscem zamieszkania małoletniej córki stron – Nel - będzie miejsce zamieszkania jej ojca Piotra , zmieniając w ten sposób postanowienie tutejszego Sądu Okręgowego z 5 marca 2013r. ;
3. na czas trwania postępowania o rozwód, w trybie zabezpieczenia do momentu faktycznej zmiany miejsca zamieszkania dziecka:

A

- a) zobowiązuje pozwaną Monikę do wydawania córki powodowi w datach określonych przez Sąd kontaktów,
- b) ustala iż wydawanie małoletniej córki stron w celu umożliwieniu kontaktu z ojcem będzie odbywać się w obecności kuratora Sądowego,
- c) w trybie art. 598¹⁵ §1 kpc zagrozić pozwanej Monice nakazaniem zapłaty na rzecz powoda Piotra kwoty 2000,00 (dwa tysiące) złotych za każde naruszenie obowiązku wydania Nel ojcu w celu umożliwienia mu kontaktu z dzieckiem
- d) oddalić wniosek powoda o zagrożenie pozwanej nakazem zapłaty w pozostałym zakresie,
- e) oddalić wniosek powoda o zmianę zabezpieczenia kontaktów weekendowych,
4. w trybie art. 109§ 2 pkt 3 poddaje wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką stron Nel Pająk stałemu nadzorowi kuratora sądowego;
5. zobowiązuje powoda Piotra i pozwaną Monikę do niezwłocznego podjęcia terapii rodzinnej dla rozwodzących się rodziców z jednoczesnym obowiązkiem każdej ze stron poinformowania tut. Sądu o podjętej terapii

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność stwierdzam

Niniejsze orzeczenie jest wykonalne
z dniem 16.09.2015r.
Przewodniczący Wydziału

UZASADNIENIE

Postanowienia wydanego w dniu 16.09.2015r.

W dniu 27 sierpnia 2015 r. pozwana złożyła pismo procesowe, w którym wniosła o ustanowienie zabezpieczenia poprzez ograniczenie kontaktów powoda z małoletnią córką Nel do porozumiewania się drogą elektroniczną i telefoniczną w każdy piątek tygodnia w godzinach od 18:30 do 20:00. Swój wniosek pozwana uzasadniła diametralną zmianą do jakiej doszło na przełomie ostatnich miesięcy. Pozwana podniosła, iż powód zaczął uporczywie nękać pozwaną w obecności dziecka, poprzez naruszanie ich miru domowego, używanie wulgaryzmów, krzyczenie, głośne trąbienie samochodem przed ich domem. Przez agresywne i nieodpowiedzialne zachowania ojca małoletnia boi się z nim kontaktować, okazuje niechęć w stosunku do ojca. Pozwana podniosła, iż również małoletnia Nel od dłuższego czasu wyraża niechęć do kontaktów z ojcem. Rzeczona niechęć pojawiła się w grudniu 2014 r., kiedy to powód po zakończeniu jednego ze spotkań z małoletnią, przetrzymał ją przez okres prawie dwóch tygodni nie chcąc oddać córki matce. Pozwana wskazała, iż agresywne zachowania ojca wywoływały u córki paniczny lęk i płacz. Nieodpowiedzialne zachowanie ojca powoduje, iż małoletnia obawia się, że zostanie odebrana od matki, która jako jedyna daje jej poczucie bezpieczeństwa i otacza należyłą opieką. Wskazała, iż w obecnej sytuacji kontakty ojca z dzieckiem są sprzeczne z dobrem dziecka, gdyż negatywnie wpływają na jego dalsze funkcjonowanie. Pozwana podkreśliła, iż z uwagi na wyraźną niechęć małoletniej Nel do ojca, kontakty powoda z córką winny ograniczać się jedynie do rozmów telefonicznych i e-mailowych.

W dniu 14 września 2015 r. powód wniósł do tut. Sądu pismo procesowe w którym wniósł o oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia zawartego w piśmie pozwanej. Nadto wniósł o zmianę zabezpieczenia kontaktów ojca z małoletnią na czas trwania postępowania, określonych postanowieniem tut. Sądu z dnia 5 marca 2013 r. w taki sposób, że powód będzie miał prawo do osobistych kontaktów z córką poza miejscem zamieszkania matki małoletniej, bez jej obecności, w co drugi weekend miesiąca od piątku, przy czym powód odbierze córkę ze szkoły po zakończeniu przez nią zajęć w tym dniu, a w poniedziałek rano odprowadzi dziecko do szkoły.

Nadto powód wniósł o udzielenie zabezpieczenia poprzez ustanowienie kuratora sądowego mającego sprawować nadzór nad sposobem sprawowania przez Monikę - i Piotra władzy rodzicielskiej oraz pieczy nad małoletnim dzieckiem stron, w szczególności sprawowania pieczy nad każdorazowym wydaniem dziecka ojcu przez matkę, przy jednoczesnym zobowiązaniu kuratora do składania sprawozdań co dwa tygodnie.

Powód wniósł również o zobowiązanie pozwanej do każdorazowego wydania dziecka na kontakty ojcu oraz o zagrożenie pozwanej nakazaniem zapłaty na rzecz powoda kwoty 3.000,00 zł za każdorazowe naruszenie zasad kontaktów powoda z dzieckiem.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż w wyniku zachowania pozwanej od 15 grudnia 2014 r. przez okres około dziewięciu miesięcy nie widział córki podczas kontaktów, do których zarówno on jak i jego dziecko są uprawnieni. Powód wskazał, iż za każdym razem, gdy chce zrealizować przysługujące mu kontakty, w miejscu zamieszkania małoletniej nikogo nie ma, nikt nie otwiera drzwi lub otrzymuje informację od pozwanej, iż dziecko nie zostanie mu wydane. Próby spotkania z dzieckiem kończą się interwencjami Policji, które

nie przynoszą skutku. Wskazał, iż dalsze działania pozwanej mogą doprowadzić do całkowitego zerwania więzi ojca z małoletnią. Powód podniósł również, iż okoliczności wskazane przez pozwaną nie mają pokrycia w rzeczywistości.

Powód złożył również wniosek o zmianę postanowienia o zabezpieczeniu w przedmiocie miejsca zamieszkania małoletniej córki poprzez ustalenie, iż miejscem zamieszkania małoletniej na czas trwania niniejszego postępowania będzie każdorazowe miejsce zamieszkania jej ojca.

Sąd zważył co następuje.

Zgodnie z dyspozycją art. 742 kpc obowiązany może w każdym czasie żądać zmiany zabezpieczenia gdy odpadnie lub zmieni się przyczyna zabezpieczenia.

W niniejszej sprawie doszło do zmiany okoliczności i sytuacji okólorozwodowej pomiędzy powodem i pozwaną, która zdaniem Sądu uzasadnia zmianę zabezpieczenia poprzez określenie miejsca zamieszkania małoletniej córki stron w miejscu zamieszkania ojca. Pomiedzy stronami doszło bowiem do eskalacji konfliktu, co w konsekwencji doprowadziło do tego, że dobro małoletniej Nel w postaci jej zdrowia psychicznego oraz dobro dziecka w postaci zaburzonej edukacji jest narażone. Nel bardzo źle reaguje na sytuacje związane z uniemożliwianiem przez pozwaną powodowi kontaktów z małoletnią córką. Przy czym pozwana do tego stopnia jest konsekwentna w nierespektowaniu postanowień sądu o kontaktach ojca z córką iż w dni kontaktów nie posyła Nel do szkoły, po to aby tam powód nie mógł się spotkać z córką.

W niniejszej sprawie Sąd doszedł do przekonania, iż dla dobra małoletniej Nel należy wyeliminować genezę konfliktu panującego pomiędzy stronami, w

przeciwnym bowiem razie wszelkie pólśrodki w postaci doraźnej pomocy psychologicznej dla Nel czy też angażowanie w konflikt małżeński stron policji, kuratorów, nauczycieli dziecka e.t.c. nie przyniosą żadnych pozytywnych efektów. Zdaniem sądu źródłem konfliktu stron jest postawa pozwanej, która konsekwentnie, nie bacząc na orzeczenie sądu w przedmiocie kontaktów, stara się wyeliminować powoda z życia ich małoletniej córki. Genezą konfliktów i przyczyną dla której małoletnia córka stron jest notorycznie narażana na stres jest odmowa wydawania dziecka powodowi w celu zrealizowania kontaktów. Stan taki trwa nieprzerwanie od grudnia 2014r. Przy czym po stronie powoda w przeszłości ani po grudniu 2014r. nie zaszły żadne okoliczności, które nakazywałyby sądowi potraktowanie powoda jako rodzica, który w sposób nie właściwy wykonuje władzę rodzicielską albo teźże władzy nadużył. W szczególności za takie zachowania nie mogą być uznane bezskuteczne próby powoda zrealizowania jakiegokolwiek kontaktu z dzieckiem. Tymczasem pozwana, mając pełną świadomość tego, iż powód nie zrezygnuje z kontaktów z dzieckiem tylko dlatego, że pozwana nie ma ochoty na to, aby on kontaktował się z córką, konsekwentnie odmawia powodowi kontaktów z córką. Taka postawa pozwanej notorycznie naraża małoletnią córkę stron na stres i niepokój wiązający się z wzywaniem policji i incydentami do jakich dochodzi przy okazji prób kontaktów powoda z córką pomiędzy powodem a pozwaną i jej konkubentem. Dotychczasowa postawa stron prowadzi zatem do wniosku jednoznacznego, iż dopóki małoletnia córka stron będzie mieszkała z matką stan permanentnego stresu i napięć dziecka nie zmieni się. Można bowiem mieć pewność co do dwóch kwestii, a mianowicie: po pierwsze pozwana nadal będzie konsekwentnie realizowała swój plan wyeliminowania powoda z życia dziecka i zastąpienia powoda „nowym tatą” - a właśnie taką postacią staje się dla małoletniej córki stron konkubent pozwanej, po drugie powód będzie

konsekwentnie - pomimo odmów pozwanej - próbował realizować kontakty z dzieckiem a zatem stres i ciągłe napięcie w jakim żyje obecnie Nel, co ewidentnie zaburza jej prawidłowy rozwój, nie miną.

Zdaniem Sądu należy pozbawić się złudzeń co do tego, iż postawa pozwanej i powoda ulegną jakiegokolwiek zmianie. Pozwana zdaje się nie zauważać, iż wyeliminowanie powoda z życia dziecka powoduje na chwilę obecną ogromny stres dla dziecka, co w konsekwencji będzie prowadziło do zaburzeń psychicznych a nawet choroby psychicznej i innych dolegliwości somatycznych na tle nerwowym a w konsekwencji długofalowej doprowadzi do zerwania więzi uczuciowej z ojcem. Zdaniem Sądu zmiana stałego miejsca pobytu małoletniej córki stron na miejsce zamieszkania ojca wyeliminuje źródło konfliktu pomiędzy stronami, przy czym powód - zdaniem sądu - nie będzie utrudniał kontaktów z małoletnią córką stron. Po pierwsze nie ma na to dowodów w zachowaniu powoda w przeszłości po drugie zaś powód wie, iż zachowując się w taki sam sposób jak pozwana i odmawiając jej kontaktów z córką utracił by w oczach sądu bezpowrotnie wiarygodność i udowodniłby, że kieruje się jedynie chęcią odwetu na pozwanej a nie dobrem dziecka. Powód ma świadomość tego, iż w przypadku podjęcia takich zachowań jak obecnie czyni to pozwana, nie miałby szans na uzyskanie korzystnego dla siebie rozstrzygnięcia w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie. Są to zdaniem sądu swoistego rodzaju „gwarancje” tego, iż sytuacja Nel - po zmianie jej miejsca pobytu na miejsce zamieszkania ojca - ulegnie znaczącej poprawie.

Zdaniem Sądu nie istnieje dla Nel niebezpieczeństwo negatywnych skutków zmiany miejsca zamieszkania. Powód jest kochającym ją ojcem, który dla jej dobra jest w stanie uczynić wszystko. Powód jest w stanie zapewnić Nel uczucie bezpieczeństwa i otoczyć ją miłością rodzicielską, stwarzając

bezpieczne warunki do prawidłowego rozwoju emocjonalnego dziecka. Pod względem organizacyjnym zaś powód jest w stanie zapewnić Nel życie na wysokim poziomie a edukację i zajęcia dodatkowe na poziomie wyższym niż pozwana, a to choćby z uwagi na miejsce zamieszkania.

Zdaniem Sądu pozwana instrumentalnie wykorzystuje Nel do odmawiania powodowi kontaktów z córką. Do grudnia 2014r. nie zdarzyło się bowiem nic, co dyskredytowałoby powoda jako rodzica. Pozwana, mając świadomość tego, iż powód nie zrezygnuje z kontaktów z córką odmawiając powodowi wydania córki prowokuje liczne sytuacje konfliktowe, interwencje policji i naraża w ten sposób dziecko na stres. Następnie zaś postawę powoda, który domaga się kontaktów z dzieckiem, wykorzystuje przeciwko powodowi, obarczając jego winą za powstałe konflikty. Sąd nie ma również wątpliwości, iż Dziecku, które nie ma możliwości bezpośredniego porozmawiania - choćby przez chwilę - z ojcem i samodzielnego wyciągnięcia wniosków oraz poznania prawdy obiektywnej, obraz ojca jest przedstawiany w negatywnym świetle, przez co obraz ten jest zmanipulowany.

W związku z tym, iż małoletnia Nel została odizolowana od ojca a przed grudniem 2014r. nie wydarzyło się nic, co uzasadniałoby w Nel „odmowę” spotkań z ojcem, zdaniem Sądu w rzeczywistości nie mamy do czynienia z „odmową” Nel co do spotkań z powodem lecz z odmową pozwanej wydawania dziecka powodowi. Zdaniem Sądu małoletnia Nel - mając świadomość co do tego, że mieszka z matką i taka sytuacja może już nigdy nie ulec zmianie - podejmuje zachowania zgodne z instynktem samozachowawczym, wiedząc o tym, że jakiegokolwiek zmanifestowanie pozytywnych uczuć wobec ojca będzie niemile widziane przez mamę (pozostającą w konflikcie z ojcem) i konkubenta mamy (systematycznie wchodzącego w rolę i obowiązki ojca Nel).

Powód nie miał przez ostatnie 9 miesięcy nawet szans na to aby poznać zdanie dziecka z ust samego dziecka i choćby spróbować przezwyciężyć swój negatywny obraz jaki kreuje o nim w dziecku pozwana.

Dość w tym miejscu jedynie zaznaczyć, iż prawo dziecka do kontaktów z rodzicem jest prawem i obowiązkiem rodzica i prawem i obowiązkiem dziecka, z których to ani dziecko ani rodzic nie mogą - poza przypadkami określonymi w art. 113 § 3 krio - jednostronnie zrezygnować. Nie można tracić z pola widzenia faktu ponad 9 miesięcznej izolacji powoda od dziecka i kreowania negatywnego wizerunku powoda w tym okresie, co w konsekwencji może spowodować iż dziecko straci całkowicie zdolność samodzielnej oceny sytuacji i będzie prezentować tylko i wyłącznie postawy jakich w danej chwili oczekuje od niej matka - czyli postawę niechęci do ojca - mając świadomość tego, iż jakakolwiek inna postawa będzie niemile widziana przez dziecko.

Reasumując. Dla dobra małoletniej Nel, w celu wyeliminowania źródła stresu i niepokoju w jej życiu oraz zażegnania sytuacji konfliktowej pomiędzy stronami, oraz zapewnienia małoletniej spokoju i możliwości korzystania z edukacji w szkole w pełnym zakresie, miejscem zamieszkania dziecka powinno być miejsce zamieszkania jej ojca - Piotra P.

Sąd zagroził pozwanej zapłatą kwoty 2000 zł. za każde przypadki niewydania dziecka ojcu, uznając, iż jest to konieczne w celu zapewnienia powodowi kontaktów z dzieckiem. Dotychczasowa postawa pozwanej wskazuje, iż dobrowolnie tj. bez żadnych ewentualnych dolegliwości jakie mogą ją spotkać za ignorowanie orzeczenia sądu - nie wyda ona dziecka powodowi w celu umożliwienia mu kontaktów z córką lecz będzie w dalszym

ciągu konsekwentnie eliminować Piotra P z życia dziecka. Zatem konieczne było zastosowanie takich instrumentów, które poprzez bodźce materialne wymuszają na pozwanej postawę poszanowania orzeczeń sądowych.

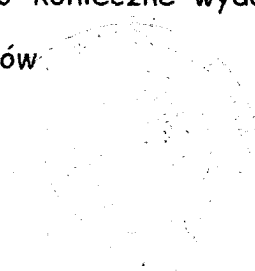
Zakładając możliwość zaskarżenia niniejszego postępowania, oraz mając świadomość dyspozycji art. 742 § 3 kpc, stanowiącego, iż wniesienie zażalenia na postanowienie zmieniające postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia wstrzymuje wykonanie postanowienia, sąd zdecydował się na wprowadzenie kolejnych zmian, które pomogą znormalizować relacje pomiędzy stronami.

W celu uspokojenia obecnych relacji pomiędzy stronami oraz w celu zapewnienia bezkonfliktowego przekazywania Nel w celu zrealizowania kontaktów przez powoda Sąd ustalił, iż wydawanie dziecka w celu kontaktów będzie odbywać się w obecności kuratora sądowego.

W ocenie Sądu koniecznym było również poddanie wykonywania władzy rodzicielskiej przez strony nadzorowi kuratora sądowego. Sytuacja konfliktu pomiędzy stronami utknęła w martwym punkcie i strony nie są w stanie same rozwiązać tego konfliktu. Przez co dobro małoletniej Nel jest narażone. Kolejnym powodem do podania władzy rodzicielskiej nadzorowi kuratora sądowego jest fakt - zdaniem Sądu - nadużywania tejże władzy przez pozwaną, która wyeliminowała powoda z podejmowania jakichkolwiek decyzji i konsekwentnie pozbawiła powoda możliwości kontaktu z dzieckiem. Stan taki zagraża prawidłowemu rozwojowi dziecka i wymaga nadzoru podmiotu wykwalifikowanego jakim niewątpliwie jest kurator sądowy.

Sąd postanowił skorzystać również z instrumentu jaki dają dyspozycje art. 109 krio a mianowicie zobowiązania stron do podjęcia terapii rodzinnej dla rozwodzących się rodziców. Jest to bowiem konieczne do tego aby strony

wypracowały choćby w minimalnym stopniu zręby przyszłej współpracy i prawidłowych relacji względem siebie i dziecka. Ponad trzyletni spór pomiędzy stronami zamiast ewoluować w kierunku wygaszania konfliktu i emocji ewoluuje w kierunku zaogniania konfliktu, na czym ewidentnie cierpi Małolatnia Nel. Strony - zdaniem Sądu - nie potrafią, a może nawet nie chcą, wypracować prawidłowych relacji względem siebie w kontekście władzy rodzicielskiej, przez co konieczne wydaje się być wprowadzenie do ich sporu pomocy specjalistów.

A handwritten signature in black ink, consisting of several fluid, connected strokes, is located to the right of the stamp.

A small, stylized handwritten mark or signature, resembling a cursive 'M' or a similar character, is located in the bottom right corner of the page.